

Arrest

nr. 135 277 van 17 december 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X
X
handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, op 21 maart 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 6 februari 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 26 april 2014 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 november 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 december 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. SMEETS, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat J. DEMUYNCK, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienden een asielaanvraag in die uitmondde in een weigeringsbeslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op 27 mei 2011.

1.2. Verzoekers dienden op 28 juni 2010 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.3. Deze aanvraag werd, na een eerste vernietiging door de Raad, door de verwerende partij op 18 november 2011 ongegrond verklaard. Het beroep tegen deze beslissing werd bij arrest nr. 77 480 van 19 maart 2012, na een onderzoek van de middelen, verworpen.

1.4. Op 7 april 2012 dienden verzoekers een nieuwe aanvraag in op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag werd op 19 juli 2012 onontvankelijk verklaard.

1.5. Op 2 januari 2013 werd een nieuwe aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ingediend, deze aanvraag werd op 6 februari 2013 onontvankelijk verklaard. Dit is de thans bestreden beslissing, die gemotiveerd is als volgt:

“Reden(en):

Artikel 9ter § 3 5° — van de wet van 16 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds Ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 18.10.2011 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 28.10.2010. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 28.10.2010. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 18.10.2011 werd reeds geoordeeld dat de aandoening(en) van betrokkene niet direct levensbedreigend zijn. indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 — 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).

Betrokkene legt bij zijn aanvraag verschillende bijlagen voor aangaande de medische toestand van betrokkene. Er kan met deze bijlagen echter geen rekening gehouden worden gezien er op het standaard medisch getuigschrift niet verwezen wordt naar deze bijlagen, noch voldoen deze bijlagen aan het model vereist door Ar1.9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 9ter, §3, 5°, van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van de zorgvuldigheidsplicht en van artikel 3 van het EVRM. Zij betwisten in essentie de motivering van de bestreden beslissing, in het bijzonder het motief dat de gezondheidstoestand van eerste verzoeker ongewijzigd zou zijn ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag van 28 oktober 2010. Zij voeren aan dat in de eerste aanvraag sprake was van een posttraumatisch stresssyndroom waarvan de behandeling levenslang zou duren. Ter staving zetten zij uiteen wat in het standaard medisch getuigschrift met betrekking tot de tweede, resp. de derde aanvraag werd aangevoerd.

2.2.1. De bestreden beslissing steunt op de motivering dat de gezondheidstoestand van eerste verzoeker ongewijzigd is ten aanzien van de eerdere aanvraag van 28 oktober 2010. Op 18 oktober 2011 werd geoordeeld dat de aandoeningen van verzoeker niet direct levensbedreigend zijn. Aangezien deze elementen reeds werden beoordeeld, werd de aanvraag op grond van artikel 9ter, §2, 5° van de vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard.

2.2.2. De Raad stelt vast dat, waar eerste verzoeker aanvoert dat zijn ziektebeeld veranderlijk is en dat de behandeling ervan levenslang zal duren, hij aangeeft dat het inderdaad gaat om dezelfde ziekte

waarover naar aanleiding van de aanvraag van 28 oktober 2010 reeds werd geoordeeld in de beslissing van 18 november 2011, die werd bevestigd bij arrest van 19 maart 2012. Hij voert echter aan dat zijn toestand erg verslechterd is zodat de aanvraag ontvankelijk moest worden verklaard.

2.2.3. Waar verzoeker uitvoerig citeert uit het standaard medisch getuigschrift (SMG) ingediend bij de tweede aanvraag, stelt de Raad vooreerst vast dat zulks niet relevant is bij het huidige beroep, nu deze tweede aanvraag op 19 juli 2012 onontvankelijk werd verklaard en niet het voorwerp uitmaakt van het huidige beroep. Het beroep tegen deze laatste beslissing werd verworpen door de Raad bij arrest nr. 96 128 van 30 januari 2013. Het cassatieberoep hiertegen werd verworpen door de Raad van State bij beschikking 9547 van 21 maart 2013.

2.2.4. Met betrekking tot zijn actuele (derde) aanvraag, voert eerste verzoeker aan dat zijn behandelend geneesheer in het SMG wees op ernstige trauma's in het land van herkomst, en een *“zeer ernstige post-traumatische depressieve toestand (Graad 9)”*. Verder wordt aangevoerd onder D, gevolgen bij niet behandeling er melancholie en paranoia dreigt te ontstaan en dat psychotherapie onmogelijk is in het land dat aan de oorsprong ligt van de trauma's.

De Raad stelt vast dat het door verzoeker ingediende SMG van 10 oktober 2012 onder A, historiek, melding maakt van ernstige trauma's te wijten aan de moord op zijn dochter. De Raad merkt evenwel op dat deze problematiek door verzoekers werd aangevoerd bij hun asielaanvraag, die echter zowel door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als door de Raad in hun beslissingen van 25 februari, resp. 27 mei 2011 (arrest nr. 62 254) als geheel ongeloofwaardig werd beschouwd.

2.2.5. Overeenkomstig artikel 9ter, §3, 5°, van de vreemdelingenwet, verklaart de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk *“wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”*

2.2.6. Uit het administratief dossier blijkt dat het SMG ingediend naar aanleiding van de eerste aanvraag melding maakte van een *“post-traumatisch syndroom”* en van *“anxio-depressieve stoornissen”*. In de beslissing van 18 november 2011 werd deze problematiek niet ontkend, maar werd geoordeeld dat adequate medische hulp beschikbaar en toegankelijk was voor verzoekers zodat werd besloten dat eerste verzoeker *“niet lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit of niet blijkt dat hij lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst.”*

Gelet op deze vaststellingen is de Raad van oordeel dat de bestreden beslissing, door te oordelen dat de thans verklaarde posttraumatische depressie en de verklaring dat psychotherapie in het land van herkomst onmogelijk zou zijn ingevolge de opgelopen trauma's, geen nieuw element uitmaken dat een nieuw onderzoek ten gronde zou wettigen, niet onredelijk is. Het feit dat graad 9 van de depressie bereikt zou zijn, toont niet aan dat het oordeel dat adequate behandeling in het land van herkomst beschikbaar en toegankelijk is, niet langer opgaat. De beslissing vindt op afdoende wijze steun in artikel 9, §3, 5°, van de vreemdelingenwet. Een schending van artikel 3 van het EVRM en van het zorgvuldigheidsbeginsel worden niet aannemelijk gemaakt. Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend veertien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

C. VERHAERT